

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Oslo 2. mars 2015

Deres ref: 12/767

Vår ref.: CB/PB

Høring - forslag til ny skatteforvaltningslov

Vi viser til Finansdepartementets brev av 21. november 2014.

Et vesentlig hensyn bak forslaget er å gjennomføre en omfattende regelverksforenkling. Dagens regelverk med ulike begreper, ulike type regler for saksbehandling, kontroll og sanksjoner på skatte- og avgiftsområdene er ikke hensiktsmessig.

Revisorforeningen er enig i at en felles skatteforvaltningslov fremstår som en forenkling og støtter hovedpunktene i forslagene som er fremmet.

Vi har følgende merknader til høringsnotatet:

Forslagets § 9-4 skattepliktiges endring av egen fastsetting

I forslaget åpnes det for at det skal være mulig å endre tidligere leverte skattemeldinger ved å levere endringsmelding. På skatteområdet er dette nytt. For merverdiavgift har avgiftspliktige anledning til dette også i dag. Det foreslås at fristen for egenretting skal være to år, jf § 9-4 (2)

I dag kan avgiftspliktige endre tidligere avgiftsoppgjør. Det er ingen frist for endring når endringer er til avgiftspliktiges ugunst. Endringer som er til gunst for avgiftspliktige, må avgiftspliktige rette innen tre år.

Når skattepliktige oppdager feil i tidligere leverte oppgaver bør skatteforvaltningsreglene ikke sette begrensninger for skattepliktiges adgang til å endre egne skattemeldinger til sin ugunst. Forvaltningsreglene bør legge til rette for at skattepliktige kan endre disse feilene uten å måtte henvende seg til skattekontoret for å be om endring. En slik adgang har avgiftspliktige i dag. For skatteforhold brukes til en viss grad reglene om skatteamnesti.

For endringer som er til skattepliktiges gunst kan det være argumenter til å sette begrensninger. I dag er begrensningen tre år for merverdiavgift. Fristen er sammenfallende med reglene om foreldelse av pengekrav. For avgiftspliktige vil det derfor være en ulempe at fristen begrenses til to år.

Vi mener fristen for egenretting bør være sammenfallende med skattemyndighetenes endringsadgang, dvs fem år. Denne fristen bør gjelde både når skattepliktige ønsker å endre egne oppgaver til gunst og ugunst.

Forslagets § 12-6 Frister for endring av skattefastsetting mv

I forslaget § 12-6 Frister for endring av skattefastsetting mv. er fristen for å endre skattefastsettinger etter §§ 12-1, 12-3 og 12-4 fem år. Det fremkommer på denne måten ikke klart at denne fristen også gjelder skjønnsfastsettinger etter § 12-2.

Bestemmelsen i forslaget § 12-6 Frister for endring av skattefastsetting mv. bør også vise til § 12-2 slik at det ikke oppstår tvil om hvilke frister som gjelder i disse tilfellene.

Forslagets § 14-1 Tvangsmulkt

Det foreslås å erstatte dagens administrative reaksjoner i form av forsinkelsesgebyr/forsinkelsesavgift med en tvangsmulkt. Tvangsmulkt skal ilegges løpende med ½ rettsgebyr, dvs kr 430 pr dag når skattepliktige ikke sender inn skattemelding innen fristen, se forslaget § 14-1 (1).

Ved forsinket levering av omsetningsoppgaven ilegges det i dag et forsinkelsesgebyr. Gebyret settes til minst kr 250 eller inntil tre prosent av skyldig avgift. Minstesatsen på kr 250 kommer til anvendelse når virksomheten har avgift til gode. Avgiften kan ikke forhøyes med mer enn 5 000 kroner.

For skattepliktige fastsettes forsinkelsesavgiften ut fra forsinkelsens lengde og er avhengig av den skattepliktiges alminnelige inntekt og skattepliktig netto formue. Samlet forsinkelsesavgift skal ikke settes lavere enn kr 200. Hvis forsinkelsen ikke er over én måned skal den begrenses til kr 10 000 og hvis forsinkelse er over en måned skal den begrenses til kr 15 000.

Dagens minstesatser har ikke virket etter sin hensikt, men ½ rettsgebyr pr dag kan virke som en unødvendig streng sanksjon. Det vil bli en betydelig skjerpelse å gå fra forsinkelsesgebyr/forsinkelsesavgift til tvangsmulkt når det foreslås en maksimal tvangsmulkt på inntil 50 ganger rettsgebyret som svarer til kr 43 000. Vi foreslår at maksimal tvangsmulkt begrenses til 25 ganger rettsgebyret.

Forslagets § 14-3 Tilleggsskatt

For feil innberetning av merverdiavgiftkompensasjon har vi i dag ingen regler om tilleggssavgift. En virksomhet som har fått utbetalt for mye i kompensasjon må betale det uriktig utbetalte beløpet tilbake, og vil bli belastet renter, jf kompensasjonsloven § 15.

Etter forslaget til ny skatteforvaltningslov § 14-3 skal tilleggsskatt ilegges skattepliktige som har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger. I og med at man som «skattepliktig» har definert også den som skal få kompensert skatt, se forslaget § 1-2 bokstav b, vil en virksomhet som ber om merverdiavgiftkompensasjon bli rammet av bestemmelsen.

Det er ikke tatt noe forbehold om at bestemmelsen ikke skal komme til anvendelse ved uriktig utbetalt momskompensasjon. I høringsnotatet er det ikke belyst at det i dag ikke kan ilegges tilleggssavgift for uriktig utbetalt momskompensasjon. Det fremkommer heller ikke at departementet har foretatt noen nærmere vurdering av dette forholdet.

Tilleggssavgift for uriktig momskompensasjon bør ikke innføres uten at det undergis en spesifikk drøftelse.

Utsatt iverksettelse

Det er foreslått at tilleggsskatt og overtredelsesgebyr ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort eller endelig rettsavgjørelse foreligger, jf. § 14-11. Vi oppfatter at forslaget er begrunnet i at det er straffesanksjoner og at det er problematisk å fullbyrde straff (kreve betaling) før det foreligger endelig avgjørelse.

Revisorforeningen kan ikke se at det er foretatt tilsvarende drøftelse eller løsning med utsatt iverksettelse for andre skattekrav. Vi ser at forholdene knyttet til straffesanksjoner har en særlig begrunnelse, men etter vårt syn utelukker dette likevel ikke at tilsvarende ordning burde vært vurdert for andre skattekrav. Dagens praksis er at uavhengig av om vedtaket blir påklaget, må skattekravet

betales. Vi er kjent med at det er mulig å komme frem til en avtale eller tilby sikkerhet for kravet, men oppfatter at praksis er ulik.

Etter vårt syn er det nødvendig å drøfte utsatt iverksettelse ved innføring av skattekrav.

Sakskostnader

Det er foreslått utvidet adgang til å få dekket sakskostnader i forbindelse med den forvaltningsmessige behandlingen, jf. § 5-10. Når det gjelder dekning av sakskostnader til rettergangen er det ikke foreslått endringer, men kun vist til reglene i tvisteloven kapittel 20.

Det er en del av Skatteetatens oppgave å avklare rettstilstanden på uavklarte områder. For en skattyter som er part i en slik avklaring, kan det bli ressurskrevende og kostbart. Om saken knytter seg til et prinsipielt spørsmål, mener vi at skattyter, uavhengig av utfallet, skal kunne få dekket sine sakskostnader. Vi foreslår at det bør åpnes for en slik mulig dekning.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. Direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør